

Niệm Phật với cái Tâm

Câu thần chú lạc đề, lạc quẻ “*Án ma hôm, bát mê khuya*“ của bà lão thành tâm cũng có đủ thần lực sai khiến những hạt đậu nhảy từ bên này sang bên kia, để bà lão tỏa sáng cả một vùng trời. Đây là một trích đoạn ngắn trong những bài Pháp thoại của HT Thích Nguyên Siêu đã giảng tại ngôi chùa Linh Thứu tại thành phố Berlin, thủ đô của nước Đức từ ngày mùng 5 đến mùng 6 tháng giêng năm 2019. Đây là lần đầu tiên Người đến ngôi chùa này để giảng Pháp và trao truyền 8 giới cho các Phật tử, chẳng những của chùa Linh Thứu mà cả các nơi như Thụy Điển, Hamburg,... nghe tin Thầy đi đâu cũng lẻo đẹo khăn gói áo tràng đi theo.

HT Nguyên Siêu của chùa Phật Đà bên San Diego là một “Siêu Tăng“ (chữ này do tôi tự chế ra), người tôi rất ngưỡng mộ và kính trọng. Cách đây một tháng, tôi có dịp ghé khu Phước Lộc Thọ của Cali, nhìn bảng chỉ đường với xa lộ 405 ghi hàng chữ San Diego thật mời mọc thiết tha bên dưới. Tôi chỉ cầu mong bác tài xế Thiện Khải ngồi bên cạnh chạy một mạch khoảng một trăm miles đến thăm Chùa Thầy, nhưng ông ấy chỉ cho ghé chùa Tây Lai của Đài Loan gần hơn. Ôi, lòng buồn tê tái! Chẳng biết than thở cùng ai? Nhưng khi về đến chùa nhà, nghe tin cuối tuần có buổi Thọ Bát Quan Trai của HT Nguyên Siêu, tôi mới tin câu “Phật Pháp nhiệm màu“ là có thật.

Người đến từ xứ lạnh tình nồng Na Uy, mang theo vài con vi-rút cảm ho đến Chùa Linh Thứu. Thật tội nghiệp cho Thầy, đang từ San Diego nóng bỏng phải đối diện với cái lạnh của xứ chỉ ăn kem ngoài trời mới đủ ấm lòng như Na Uy và tiếp nối đến Đức

Quốc, lạnh chẳng thua kém gì! Nhưng Người bảo, sao lạ quá! Nằm trong phòng thì ho rũ rượi, còn ngồi giảng Pháp hằng giờ chẳng ho tiếng nào!

Được cái Phật tử chùa Linh Thú rất “đễ thương” (tiếng ngợi khen của Thầy)! Hôm đón Thầy và tiệc tùng đãi đằng có tới gần năm chục chúng sinh chờ mong Thầy ban cho Pháp nhũ. Thế mà hôm Thọ Bát trốn tiệt nơi đâu, khiến Thầy điếm mặt chỉ tên chỉ có mười mấy vị thuộc thành phần ưu tú còn sót lại. Thầy cũng hiểu, vì cơm áo gạo tiền, phước đức còn quá mỏng, chưa đủ phước duyên để ngồi nghe Pháp và tu tập như bảy tám chục vị Giới tử ngồi trong Chánh Điện chùa Linh Thú ngày hôm nay. Ôi! Lành thay! Lành thay!

Chúng tôi được nghe đến 3 bài Pháp của Thầy, đề tài thật đơn giản, cũ xưa như chưa từng thấy. Từ 4 câu Kinh Pháp Cú:

Không làm các điều Ác.

Nguyện làm các điều Lành.

Giữ tâm ý trong sạch.

Đó là lời Chư Phật.

Cốt lõi chỉ cần thuộc và áp dụng hai câu trên thôi, từ từ Thầy đưa “Chữ Tâm” vào lòng các Giới tử, ai đang đi vào “Ngũ Thiên” hãy lắng lòng tĩnh thức:

. Thiện hay bất thiện đều do Tâm hành xử.

. Đối trị với Phiền não chướng mới biết giá trị là do nơi Tâm, khi tâm tịnh rồi kết quả hạnh phúc sẽ theo như hình với bóng.

. Có Bồ Đề tâm thì Phật mới xuất hiện, như câu truyện Vô Trước thiên sư anh của ngài Thế Thân mong gặp Phật Di Lặc, nhưng chỉ gặp những chuyện không tưởng như việc lấy khăn lau đá để tạc tượng hay lấy khăn lau thép để mài kim. Cho đến khi Bồ Đề tâm của người trôi lên với con chó bị ghẻ lở thì Phật Di Lặc mới xuất hiện ra ngay.

. Đi Chùa bằng Tâm Không, không chấp trước. Điều này đa số hay mắc phải khi đến Chùa gặp chuyện trái tai gai mắt đối với mình là bỏ Chùa ngay, quên luôn chuyện chính là gặp Phật.

. Niệm Phật với cái Tâm, không vì hình thức và số lượng. Nghĩa là niệm Phật với chiều sâu và chất lượng.

Với cách giảng thật nhẹ nhàng, giọng nói truyền cảm Thầy đã đưa các lời Pháp nhũ vào tận đáy thân tâm các Giới tử. Chẳng thế sao chị Diệu Thu sau buổi nghe thuyết giảng, mặt mày hớn hờ, gặp ai cũng chia sẻ:

- Thầy giảng hay quá chị nhỉ! Nghe như đập vào đầu, xóa tan bức màn vô minh trong em từ bấy lâu.
- Chúc mừng em! Nhưng đừng mừng vội, cỡ em còn phải đập dài dài mới vỡ tan chứ đừng mong vỡ hết!

Là chỗ thân tình chia sẻ chuyện tu tập nên mới nói giọng đầy thôi!

Có một chuyện Thầy nói về Ngũ Dục: tài, sắc, danh, thực, thù làm tôi đặc ý. Thầy bảo, đấy là công đức của thế gian. Ai chẳng cầu mong cho mình có lắm tài, một sắc đẹp hoàn mỹ và một danh tiếng lẫy lừng. Người nào đạt được những điều đó, đều được thiên hạ thềm thường suýt xoa khen là đại phước. Lại còn câu ca dao của người đời: *“Ăn được ngủ được là tiên. Không ăn không ngủ mất tiền thêm lo”*, thế thì hai chữ thực và thù đâu có xấu. Nhưng, lại chữ nhưng đáng ghét! Hễ nói đến Ngũ Dục là ai cũng chê bai, nghĩ ngay đến hình ảnh của một Thiên Bồng Nguyên Soái Trư Bát Giới chỉ có thực và thù.

Vì giảng Pháp tại xứ sở của Hitler ngày xưa nên Thầy phải giải thích luôn về chữ Vạn, kéo thiên hạ hiểu lầm. Chữ Vạn với ý nghĩa tốt, nếu làm vua sẽ thành Chuyển Luân Thánh Vương, còn đi tu sẽ thành Bạc Giác Ngộ. Đấy là lời tiên tri của ông A Tu Đà khi nhìn thấy chữ Vạn trên ngực của Thái Tử Tất Đạt Đa trong ngày Đản sanh. Vậy ai là người đi sao chép bản quyền?

Thấy Phật Tử chùa Linh Thứu dễ thương nên Thầy chỉ dẫn từng ly từng tí, Thầy bảo, lúc Tụng Giới không được Niệm Phật, vì làm việc gì cũng phải chánh niệm, tập trung vào một việc. Về chuyện ăn chay hay ăn mặn có phạm tội sát sanh hay không? Thầy cũng tận tình giải thích, kéo các thiện nam tín nữ ngộ nhận, tưởng mình đang gặm đùi gà là mang tội sát sanh thật khủng khiếp! Không, Thầy bảo, giết người mới gọi là sát sanh, còn giết các động vật để nuôi thân thể, chỉ là không thể hiện lòng từ bi với chúng, không có tội. Nhưng những hậu quả do việc giết hại và ăn thịt chúng, chắc chắn phải gánh chịu về sau. Sợ quá đi thôi! Thầy cũng tiết lộ việc các hàng xuất gia mỗi tháng phải lạy Thù Ân hai lần để trả ơn các đàn na thính chúng cúng dường.

Có một điều làm Thầy ưu tư lớn là tương lai các ngôi Chùa Việt Nam tại hải ngoại sẽ rơi vào tình trạng không người kế thừa, như những ngôi Chùa rộng lớn tại Mỹ do

người Trung Hoa và Nhật Bản xây. Đa số đã trở thành những viện bảo tàng Phật Giáo cho du khách viếng thăm. Thầy kêu gọi các bậc cha mẹ, nhà nào đông con hãy cho Chùa xin một đứa. Các bà mẹ Phật tử thuần thành chỉ biết lắc đầu than thở: “*Đạ, con muốn lắm chớ! Nhưng chẳng đứa nào chịu cạo đầu đi Tu*“. Tuy bé tắc thật, nhưng ít ra cũng có 2 Cô thuộc giới trẻ trong Gia Đình Phật Tử Chánh Niệm đi tu với HT Nhất Chân, một của bác Thị Lộc và một của bác Từ Lương và Diệu Lý.

Một trong 48 Giới khinh của Bồ Tát tại gia là khi nghe tin một vị Pháp Sư nào đến giảng Pháp tại địa phương của mình, trong vòng 40 cây số, phải cố gắng đến nghe. Chuyện tôi đến nghe Hòa Thượng giảng quá bình thường, chỉ có chị Bích Nga và chị bạn đạo hát hay đã vượt đại dương, xuyên lục địa từ Thụy Điển đến. Họ còn muốn thỉnh mời Hòa Thượng sang Thụy Điển ban Pháp nhũ cho các Phật tử ở đó được nhờ.

Hòa Thượng nhìn cơ ngơi ngôi chùa Linh Thú với “*Phật to Chùa lớn*“ và các đạo tràng tu học chật kín cả năm, sinh lòng tán thán công đức của Sư Bà Linh Thú. Người hứa khả nhận lời mời của Sư Bà đến ngôi chùa này một lần nữa vào tháng 3 trong khóa Huân Tu Tịnh Độ bảy ngày, cùng với HT Phương Trượng chùa Viên Giác, Ni Sư Minh Liên bên Houston và Thầy Hạnh Giới cùng các Ni Chúng chùa Linh Thú hướng dẫn các hành giả trong khóa tu như mọi năm. Chưa bao giờ khóa huân tu này có một lực lượng giảng sư hùng hậu đến như thế! Tôi phải tranh đấu ghê lắm, mới không bị ông Thiện Khải lôi đi ta bà thế giới trong thời gian khóa tu.

Sẵn đây tôi cũng xin quảng cáo luôn cho Phái đoàn Hoàng Pháp Âu Mỹ, sẽ đến chùa Linh Thú tại Berlin từ 21 đến 23 tháng 6 năm 2019. Nếu ai chưa từng tham dự các buổi thuyết giảng của phái đoàn này là cả một sự thiếu sót trong đời. Tôi chỉ bật mí ra hai vị thôi là đã nói lên chất lượng rồi: một vị là Trang Chủ tờ quangduc.com bên Úc Châu, Thầy Nguyên Tạng và vị kia cũng là Trang Chủ tờ hoavouu.com bên Mỹ Quốc, Thầy Hạnh Tuệ. Hai cánh tay đắc lực của giáo hội nói chung và các vị đại lão Hòa Thượng nói riêng.

Để kết thúc bài viết tôi xin kể một chuyện bên lề xảy ra trong hiện trường khóa tu, tình cờ người viết được nghe. Chẳng là sau những buổi thuyết giảng, trước cửa phòng Hòa Thượng thiên hạ đủ mọi trường phái đứng xếp hàng dài dài chờ đến phiên cầm phong bì vào đánh lễ cúng dường. Có một vị Giới tử cầm một cuốn sách dạng tiểu thuyết kẹp tờ giấy năm chục Euro mới toanh vào thưa trình:

- Thưa Thầy, đây là tác phẩm mới nhất của con và số tịnh tài này là tiền bán sách xin được cúng dường Thầy ạ!

Hòa Thượng cười tươi như hoa sen nở, vỗ vai khen ngợi:

- Sao con giỏi dữ vậy! Thầy đây viết tới mấy cuốn mà chẳng bán được đồng nào?
- Tại Thầy viết về Phật Pháp làm sao bán được! Còn con viết chuyện Tình mới moi được tiền thiên hạ.

Câu chuyện đến đây tưởng rằng kết thúc, vị Giới tử kia định chấp tay cúi chào lui ra, nhưng Hòa Thượng còn hỏi vói theo một câu:

- Thầy nghe đâu, con viết về đời của con phải không?

Vì mới thọ 8 Giới với Hòa Thượng còn nóng hổi, nên cô nàng không dám nói dối là chuyện hư cấu, chỉ tưởng tượng mà thôi, nên cười trừ:

- Dạ! Không có lừa làm sao có khói Thầy ơi!

Chúc các bạn một ngày vui.

Hoa Lan - Thiện Giới.

Đầu xuân 2019.

